

have indtaget et andet Standpunkt. Det har jeg ikke. Jeg har følt mig bunden ved de tidligere Afstemninger. Det var Grunden til, at jeg, som jeg har sagt i det snævre Møde, der blev holdt af dem, der ønskede Afstemning, sluttede mig til dem. Nu er imidlertid Forholdet det, at jeg fremdeles betragter Spørgsmaalet som værende upolitisk, som blivende behandlet alene sagligt, og som Følge deraf kan jeg ikke med den Fortid og de Afstemninger, jeg har foretaget, andet end slutte mig til det Ændringsforslag, der foreligger, idet det er, hvad jeg for mit Vedkommende forlangte ved den Forhandling, der sidst blev ført i denne Sag. Men paa den anden Side erkender jeg, at det Forslag, der foreligger fra Landstinget, og som jeg havde tænkt mig kom til Afstemning her, vilde jeg have foretrukket at stemme for, i det mindste af den Grund, at jeg anerkender en Bestemmelse deri, som den ærede Ordfører og flere andre sætte sig absolut imod, nemlig den, at det havde været rigtigst, naar man gaar til Afstemning, at Øerne havde staaet ganske frit i enhver Henseende, indtil Afstemningen havde fundet Sted. Jeg kan tilføje, at det følger af sig selv, at hvis Afstemningen viser et utvetydigt Ønske om at gaa til Amerika, vil man ikke kunne modsætte sig Traktaten. Naar man vedtager Forslaget i den Form, ligger der deri en Spore for dem til at sige: Det spiller ikke nogen stor Rolle, hvordan vi stemme. Derfor anser jeg det andet for bedre. Men jeg kan, da det ikke kommer til Afstemning, ikke gaa anden Vej end at stemme for det Forslag, som foreligger fra den ærede Ændringsforslagsstiller, og jeg maa erkende, at det vilde jeg have stemt for, da vi sidst behandlede Sagen. Men naar jeg gør det, finder jeg mig foranlediget til over for det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen), som har givet en Motivering af, hvorfor han stemmer for det, at sige, at det er ikke, som jeg nu har vist her, af de samme Grunde, hvorfor jeg gør det. Det er ikke, fordi jeg har sluttet mig til den konservative, uafhængige Gruppe i Landstinget, men fremdeles regner mig ligesom flere her som hørende til dem, man i Modsætning dertil har kaldt det gamle Højre. Jeg finder det rigtig, fordi det ærede Medlem for Frederiksborg har benyttet Lejligheden til at manifestere sin ny Partigruppe, at sige, at det er ikke af den Grund, jeg slutter mig til Forslaget. Jeg tror nu at have sagt tilstrækkeligt til Forstaaelse af, at jeg,

ifølge min Fortid, føler mig forpligtet til at stemme for Ændringsforslaget. Men jeg gør det tillige i Haab om, at en videre Forhandling dog muligvis kan bringe en tilfredsstillende Løsning af Sagen, saaledes som den foreligger. Jeg kan dog ikke undlade at sige, at den sidste Bemærkning, som den ærede Ordfører gjorde, var ganske vist ikke af den Slags, som skal lette en saadan Forhandling, men jeg indrømmer, at jeg føler den nærmest henvendt til den ærede Konseilspræsident i Anledning af hans Udtalelser i Landstinget, end henført egentlig til det Parti, hvortil jeg i Almindelighed slutter mig. Jeg føjer til, at saa stærke Udtalelser, en saadan Fastslaaen af Dit og Dat, ikke er Vejen til at naa til Overenskomst.

Hammerich: Jeg skal nøjes med nogle faa Bemærkninger i Anledning af nogle Udtalelser, der ere rettede til mig. Det ærede Medlem for Frederiksborg (Dinesen) beklagede, at de Udslag af Villie til at tage fat paa Foretagender til Ophjælpning af Øerne, som vi have set i den sidste Tid, ikke vare komne tidligere. Jeg har ved en tidligere Lejlighed angivet, hvorledes jeg ser paa hele den Behandling, denne Sag har faaet, og skal ikke gentage det, fordi det bliver betragtet som uparlamentarisk at bruge det Udtryk, hvormed jeg maa betegne den, men sikkert er det, at en Henvendelse til selv en begrænset Offentlighed om Støtte af den Art forudsætter, at man kender Sagen og kan tale om den ganske anderledes, end det har været muligt, indtil den for et Par Maaneder siden blev lagt paa Tingets Bord, ja, selv den Gang skulde alt behandles som noget, man ikke maatte tale om. Disse Udslag af Villie til at tage fat have ganske sikkert ogsaa været medbestemmende for den forandrede Stemning, der hos mange findes angaaende dette Spørgsmaal. Naar den ærede Ordfører derfor ikke har kunnet se, at jeg har fremført noget i den Retning, beklager jeg det, men det overrasker mig ikke, thi jeg tror, at jeg kunde have fremført hvad som helst som Motiv til, at jeg og andre se anderledes end han paa denne Sag, uden at han vilde erkende, at der laa noget deri.

Til den højtærede Konseilspræsident skal jeg kun bemærke, at jeg havde i og for sig fundet det naturligt, om han havde svaret paa nogle af de til Dels ny Bemærkninger, jeg gjorde til Udtalelser fra ham i det andet Ting, som vare vendte mod tidligere Udtalelser fra mig. Men det